

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΜΕΧΡΙ ΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ Η ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΥΝΟΡΑ

Το βράδυ της έκτης Δεκεμβρίου 2008, το ανδράποδο του κράτους Επ. Κορκονέας δολοφονεί εν ψυχρώ τον Αλ. Γρηγορόπουλο στην διασταύρωση Τζαβέλα & Μεσολογγίου (Εξάρχεια) ως μία κίνηση μίσους και επιβολής των υπηρεσιακών του καθηκόντων. Πυροδοτήθηκε έτσι μια εξέγερση της οποίας την φλόγα αποφασίζουμε να διατηρούμε και να αναζωπυρώνουμε στο σήμερα, αρνούμενες να το χάσουμε στο χρονοντούλαπο της επετειακής μνήμης.

Ερχόμενες στο 2015 γινόμαστε μάρτυρες μιας φιλέκδικης κατασταλτικής συνεργασίας μεταξύ ελληνικού και ιταλικού κράτους. Τα γεγονότα έχουν ως εξής:

Την 1η Μαΐου του 2015, μέρα απεργίας και εργατικών κινητοποιήσεων παγκοσμίως, διεξήχθη στο Μιλάνο η έκθεση EXPO, ένα πανηγύρι διεθνούς βεληνεκούς κατά το οποίο προβάλλονται προϊόντα μεγαλοεταιριών και διακανονίζονται κάθε λογής εμπορικές συμφωνίες. Απέναντι σε αυτόν τον οχετό του κεφαλαίου αγωνιστές/ριες από την Ιταλία καλούν σε συγκέντρωση στο Μιλάνο. Στην κινητοποίηση παρευρέθηκαν και πέντε φοιτητές από την Αθήνα, οι οποίοι συμμετέχουν στο φοιτητικό κίνημα αλλά και σε ευρύτερους εργατικούς-ταξικούς αγώνες. Την επόμενη μέρα του συλλαλητηρίου, οι ιταλικές αρχές προέβησαν σε αυθαίρετες προσαγωγές, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και οι εν λόγω φοιτητές που υποβάλλονται σε βίαιη λήψη DNA και στην συνέχεια αφήνονται ελεύθεροι.

Εφτά μήνες αργότερα, στις 12 Νοεμβρίου, μέρα γενικής απεργίας, διεξάγονται έφοδοι από την αστυνομία στα σπίτια των 5 φοιτητών στην Αθήνα παρουσία εισαγγελέα. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εις βάρος τους είχε σαν μόνη σαφή κατηγορία τη συμμετοχή τους στην συγκέντρωση, ενώ κατηγορούνται ότι εθεάθησαν να συμμετέχουν σε επεισόδια χωρίς αποδεικτικά στοιχεία. Από την μεριά του το ελληνικό κράτος, καλείται να εκδώσει τους πέντε φοιτητές στην Ιταλία, αφού περάσουν από εφετείο το οποίο και θα αποφασίσει με ελλιπή δικογραφία.

Έτσι λοιπόν οι πέντε αγωνιστές φοιτητές ενδέχεται να προφυλακιστούν στις ιταλικές φυλακές υπό ένα νομοθετικό καθεστώς το οποίο δεν προβλέπει ανώτατο όριο προφυλάκισης. Αποτελεί συνήθη τακτική των κρατών η αποτροπή κινήσεων διεθνιστικής αλληλεγγύης που συσπειρώνουν τους εκμεταλλευόμενους/ες πέρα από τον ψεύτικο μανδύα της πατρίδας και του έθνους και μπορούν να δημιουργήσουν δυναμικές δομές που θα αντιτίθενται στις τακτικές εξαθλίωσης τους.

Τα συμφέροντα των αφεντικών στην αστική δημοκρατία διασφαλίζονταν ανέκαθεν μέσα από μια σειρά πολύμορφων κατασταλτικών πρακτικών. Αυτές στοχεύουν αφενός στην αντιμετώπιση της “εσωτερικής απειλής” και αφετέρου στην συντηρητικοποίηση και αδρανοποίηση του κοινωνικού συνόλου. Ποιος όμως απειλεί την ευημερία τους και ποιος εχθρεύεται την κανονικότητά τους; Είναι ο εργάτης, ο ασυμβίβαστος, η ανυπότακτη και η μετανάστρια, αυτή που σπλίζει τις επιθυμίες της, οργανώνεται και αντιστέκεται, αυτός που διαταράσσει τα νερά της ετεροκανονικότητας. Το κράτος λοιπόν οφείλει να τσακίσει το κάθε επαναστατικό υποκείμενο

τόσο σωματικά όσο και ψυχικά. Γι'αυτό οπλίζει τον μπάτσο και επανδρώνει τους δρόμους με διμοιρίες , χτίζει φυλακές και φρενοκομεία ,διατηρεί στρατό,οργανώνει επιχειρήσεις σκούπας σε μετανάστες και τοξικοεξαρτημένους, ορθώνει δολοφονικούς φράχτες στα σύνορα του. Όλη αυτή η κρατική βία δεν είναι τίποτα άλλο παρά η συνεχής υπενθύμιση ότι καμία παράβαση δεν θα μένει ατιμώρητη και κανένα κεφάλι δεν θα σηκώνεται χωρίς κόστος.

Φυσικά η τρομοκρατία από την μεριά του κράτους δεν περιορίζεται στο γκλομπ του μπάτσου και το σφυρί του δικαστή,αλλά εξαρτάται ουσιαστικά από μια πληθώρα ιδεολογικών μηχανισμών. Πρέπει να διασφαλίσει την κανονικοποίηση της κρατικής καταστολής και της έννομης βίας στην συνείδηση του ατόμου ως κάτι το αυτονόητο και ζωτικό για την κοινωνική ισορροπία. Εξίσου σημαντική είναι η καλλιέργεια του αισθήματος κοινής καταγωγής έθνους, πολιτισμού και θρησκείας προκειμένου να δημιουργήσει την ψευδαίσθηση εθνικής ενότητας, να συγκαλύψει ταξικούς διαχωρισμούς και να καταστείλει αγωνιστικές διαθέσεις. Στο εργοστάσιο κοινωνικής πειθάρχησης θα μάθουμε να συμμορφωνόμαστε με τους κανόνες και να υπακούμε στις επιβολές του ισχυρού, να καταπνίγουμε ατομικές επιθυμίες και ανάγκες, να στερούμαστε ελευθερίας έκφρασης, να υποτασσόμαστε. Και αυτό το ζούμε παντού, στο σχολείο, στην δουλειά, στον στρατό, στην πατριαρχική ελληνική οικογένεια. Έχουν διασφαλίσει εξάλλου την “δημιουργική ψυχαγωγία” και την “πλουραλιστική” ενημέρωσή μας τα μέσα μαζικής εξημέρωσης υπό τις υποδείξεις της φωνής της εξουσίας βάζοντας το λιθαράκι τους στην κατάπνιξη των αυτόνομων συνειδήσεων.

Εμείς από την μεριά μας αμφισβητούμε την κανονικότητα της επιβολής τους, αντιπροτάσσουμε την συλλογικοποίηση των αρνήσεων μας και την αυτοοργάνωση των αναγκών μας.

**Καμία και κανένας που αγωνίζεται δεν θα βρεθεί αιχμάλωτος/η στα χέρια του Κράτους
Οφείλουμε να μπλοκάρουμε την έκδοση των πέντε φοιτητών στην Ιταλία**

ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΑ στις 18^{οο}

**Ανοιχτή συνέλευση αντιεξουσιαστών/ριών φοιτητών/ριών Ιωαννίνων
foititiki_antieksousia@lists..espiv..net**

